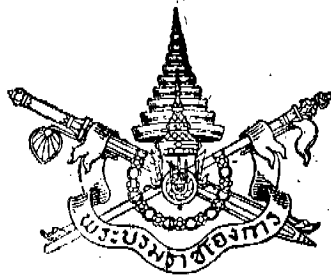

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

พระราชบัญญัติ

เทศบาล

พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

ชาติชาย ติพธานา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงระเบียบ
ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เทศบาล พุทธศักราช 2486”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช
2481 และบันดาบทกฎหมาย กติ และข้อบังคับอื่น ๆ ใน
ส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับ
บทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 เมื่อพ้นกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ให้มี
พระราชกรณียกิจกถานะท้องถิ่นใดเป็นเทศบาลแล้ว ห้าม
มิให้ใช้กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่มีบัญญัติ
ถึงกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลในท้องถิ่นนั้น

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวในวักก่อน ให้บันดาบุคคล
ที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตร
กำนันพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 5 ให้เทศบาลทั้งหลายที่ได้จัดตั้งขึ้นแล้วในวัน
ใช้พระราชบัญญัตินี้คงมีฐานะเป็นเทศบาลตำบล เทศบาล
เมือง และเทศบาลนคร ตามที่เป็นอยู่แล้วแต่กรณี และให้
มีอำนาจหน้าที่และอยู่ในบังคับแห่งบทพระราชบัญญัตินี้

พายใต้บังคับมาตรา 42 และมาตรา 43 นายกเทศมนตรี
และเทศมนตรีแห่งเทศบาลที่ได้กล่าวในวักก่อนให้คงเป็น
นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีแห่งเทศบาลนั้น ๆ ต่อไป

มาตรา 6 บันดาเทศบัญญัติที่ได้ออกโดยอาศัยอำนาจ
ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พุทธศักราช 2476
และพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2481 ให้คงใช้
บังคับได้

ในกรณีที่ผู้กระทำผิดเทศบัญญัติซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจ
ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2481 หรือโดยอาศัย
อำนาจตามกฎหมายอื่นใด ไม่ชำระค่าปรับ ให้นำบทบัญญัติ
มาตรา 54 วักท้าย แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ

ตอนที่ 12-เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

หมวด 1

บททั่วไป

ส่วนที่ 1

การจัดตั้งเทศบาล

มาตรา 7 เมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาล ให้จัดท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นเทศบาลตำบล หรือเทศบาลเมือง หรือเทศบาลนคร ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้เทศบาลเป็นทบวงการเมืองมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกฤษฎาบัญชียกเว้น

มาตรา 8 เทศบาลตำบล ได้แก่ท้องถิ่นซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลตำบล พระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

มาตรา 9 เทศบาลเมือง ได้แก่ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด หรือท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป โดยราษฎรเหล่านั้นหนาแน่นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าสองพันคนต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร ซึ่งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันจำเป็นต้องกระทำตามพระราชบัญญัตินี้

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

และซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลเมือง พระราช
กฤษฎีกานั้นให้ระบุชื่อและเขตเทศบาลไว้ด้วย

มาตรา 10 เทศบาลนคร ได้แก่ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มี
ราษฎรตั้งแต่สามหมื่นคนขึ้นไป โดยราษฎรเหล่านั้นอยู่
หนาแน่นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าสองพัน คนต่อหนึ่ง ตารางกิโลเมตร
ทั้งมีรายได้พอควนแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันจำต้องกระทำตาม
พระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็น
เทศบาลนคร พระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุชื่อและเขตของ
เทศบาลไว้ด้วย

มาตรา 11 พายได้บังคับกับมาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา
10 การเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลให้ทำได้โดยตราเป็นพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา 12 พายได้บังคับกับมาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา
10 ท้องถิ่นซึ่งเป็นเทศบาลตำบล อาจจัดเป็นเทศบาลเมือง
ได้ และท้องถิ่นซึ่งเป็นเทศบาลเมืองอาจจัดเป็นเทศบาล
ตำบลหรือเทศบาลนครได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

ท้องถิ่นที่ได้จัดเป็นเทศบาลขึ้นใหม่ตามความในวรรคก่อน ให้พ้นจากสภาพแห่งเทศบาลตำบล หรือเทศบาลเมือง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ที่ได้จัดเป็นเทศบาลขึ้นใหม่เป็นต้นไป บันดาทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และสิทธิเรียกร้องของเทศบาล เดิม ให้โอนเป็นของเทศบาลที่จัดขึ้นใหม่ในขณะเดียวกัน นั้นด้วย

ส่วนที่ 2

องค์การเทศบาล

มาตรา 13 องค์การเทศบาล ได้แก่สภาเทศบาล ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ราษฎรเลือกตั้งขึ้น ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

ให้มีคณะกรรมการบริหารของสภาเทศบาลคณะหนึ่ง เรียก ว่า คณะเทศมนตรี

บทที่ 1

สภาเทศบาล

มาตรา 14 สมาชิกให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสี่ปี ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตาม

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

วาระ ให้เลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนให้เต็มตำแหน่งที่ว่าง แต่สมาชิกที่เข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงก่อน กำหนดถึงคราวออกตามวาระไม่เกิน หก เดือนจะไม่เลือกตั้งสมาชิกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้

มาตรา 15 ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกต้องปฏิญาณในที่ประชุมสภาว่าจะรักษาวินัยและปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา 16 สมาชิกย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนในเขตเทศบาลนั้น มิใช่แทนแต่เฉพาะผู้ที่เลือกตั้งคนขึ้นมา ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ

มาตรา 17 สมาชิกภาพแห่งสภาเทศบาลย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ

- (1) ถึงคราวออกตามวาระ หรือยุบสภา
- (2) ตาย
- (3) ลาออก

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

(4) ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครเลือกตั้ง หรือต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

(5) ไม่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล

(6) สภาเทศบาลวินิจฉัยให้ออกจากตำแหน่ง โดยเห็นว่ามีอุปสรรคในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่สภามติในข้อนี้ต้องมีเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

(7) กะขวงมหาศไทยินิจฉัยให้ออก โดยเห็นว่าเป็นผู้มีความประพฤติอันจะนำมาซึ่งความไม่สงบเรียบร้อย หรือกระทำการอันขัดต่อผลประโยชน์ของท้องถิ่น หรือไม่มาประชุมสภาสามครั้งติด ๆ กัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา 18 สภาเทศบาลมีประธานซึ่งได้แก่นายกเทศมนตรีโดยตำแหน่ง และให้ข้าหลวงประจำจังหวัดด้วยความเห็นชอบของสภาแต่งตั้งเทศมนตรีที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งเป็นรองประธาน

มาตรา 19 ประธานสภาทำหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามระเบียบ รองประธานมีหน้าที่กระทำการแทนประธาน ในเมื่อประธานไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

มาตรา 20 พายได้บังคับกับมาตรา 37 วรรคท้าย ในเมื่อ
ประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกเลือก
เทศมนตรีซึ่งอยู่ในที่ประชุมเป็น ประธานการประชุมในคราว
ประชุมนั้น

มาตรา 21 ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งหรือ
หลายสมัยแล้วแต่สภาจะกำหนด แต่ต้องไม่เกินสี่สมัย การ
ประชุมครั้งแรกต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมพายใน
เก้าสิบวันนับแต่การเลือกตั้งเสร็จแล้ว วันเริ่มสมัยประชุม
สามัญประจำปีให้สภากำหนด

มาตรา 22 พายได้บังคับกับมาตรา 21 สมัยประชุมสามัญ
สมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่ถ้าจะขยายเวลา
ออกไปอีกจะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอในกรณีแห่ง
สภาตำบล หรือข้าหลวงประจำจังหวัดในกรณีแห่งสภาเมือง
หรือสภานคร

มาตรา 23 ให้ประธานสภาเป็นผู้เรียกประชุมสภาตาม
สมัยประชุมและเป็นผู้เปิดปิดประชุม

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

ถ้าหากยังไม่มีประธานสภา ให้นายอำเภอในกรณีแห่งสภาตำบล หรือข้าหลวงประจำจังหวัดในกรณีแห่งสภาเมือง หรือสภานครเป็นผู้เรียกประชุมและเป็นผู้เปิดปิดประชุม

มาตรา 24 เมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งท้องถิ่น ประธานสภาหรือสมาชิกมีจำนวนไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน ทั้งหมด มีสิทธิที่จะทำคำร้องขอต่อนายอำเภอในกรณีแห่งสภาตำบล หรือข้าหลวงประจำจังหวัดในกรณีแห่งสภาเมือง หรือสภานคร ให้เรียกประชุมวิสามัญได้

มาตรา 25 ข้อบังคับการประชุมของสภาให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยวางไว้

มาตรา 26 การประชุมทุกครั้งต้องมีสมาชิกมาประชุม ไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของสมาชิกทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา 27 การลงมติวินิจฉัยข้อปรักษานั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นแต่เรื่องซึ่งมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 28 การปรึกษาหารือในสภาต้องเป็น کارที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลนั้นโดยเฉพาะ ห้ามมิให้ปรึกษาหารือในเรื่องการเมืองแห่งรัฐ

มาตรา 29 การประชุมของสภาย่อมเป็นการเปิดเผยตามลักษณะที่จะได้กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภา แต่การประชุมลับก็ย่อมมีได้ เมื่อคณะเทศมนตรีร้องขอ หรือสมาชิกรวมกันไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวน สมาชิกที่มาประชุมร้องขอ

มาตรา 30 ในที่ประชุมสภา สมาชิกย่อมมีสิทธิตั้งกระทู้ถามเทศมนตรีในข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับภาระงานในหน้าที่ได้ แต่เทศมนตรีย่อมขังไว้ซึ่งสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่ข้อความนั้น ๆ ยังไม่ควนเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของเทศบาล

มาตรา 31 สภามีอำนาจเลือกสมาชิกตั้งเป็นคณะกัมการสามัญและมีอำนาจเลือกบุคคลที่เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็น

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

สมาชิกก็ตาม เป็นคณะกรรมการวิสามัญเพื่อกระทำกิจการหรือ
พิจารณาสอบสวนข้อความใดๆ อันอยู่ในวงงานของสภา แล้ว
รายงานต่อสภา คณะกรรมการที่กล่าวนี้อาจเรียกบุคคลใดๆ มา
ชี้แจงแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือพิจารณาหยุ่ก็ได้

มาตรา 32 การประชุมคณะกรรมการตามมาตรา 31 ต้องมี
กรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่าหนึ่งจำนวน จึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา 33 สมาชิกมีจำนวนไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของ
จำนวนสมาชิกทั้งหมด ที่มีได้เป็นเทศมนตรีมีสิทธิที่จะรวม
กันทำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอในกรณีแห่งสภาตำบล หรือ
ข้าหลวงประจำจังหวัดในกรณีแห่งสภาเมืองและสภานคร ว่า
คณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ใดปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความ
สงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติ
ตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ เพื่อขอให้ส่ง
คำร้องนั้นไปยังกระทรวงมหาดไทย เมื่อนายอำเภอหรือข้าหลวง
ประจำจังหวัดแล้วแต่กรณีได้รับคำร้องแล้ว ให้นายอำเภอ
หรือข้าหลวงประจำจังหวัดจัดให้มีการประชุมสมาชิกพร้อม
ด้วยคณะเทศมนตรี เพื่อให้มีการอภิปรายเกี่ยวกับคำร้อง

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

นั้นว่า สมควรจะส่งไปยังกะชวงมหาตไทยหรือไม่ เมื่อที่ประชุมมีมติโดยคแนนเสียงข้างมากหย่งใด ให้นายอำเภอหรือข้าหลวงประจำจังหวัดปฏิบัติตามมตินั้น

การประชุมตามความใน วัคก่อนให้ประชุมเป็นการลับ โดยให้นายอำเภอหรือข้าหลวง ประจำจังหวัดเป็นประธาน การออกเสียงให้กะทำโดยวิธีลงคแนนลับ

ระเบียบการประชุมนั้น ให้ใช้ระเบียบการประชุมของสภาเทศบาลโดยอนุโลม แต่ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา 34 เมื่อกะชวงมหาตไทยได้รับคำร้อง ซึ่งส่งมาตามความในมาตราก่อนแล้ว - ให้กะชวงมหาตไทยมีอำนาจวินิจฉัยสั่งให้ยกคำร้องนั้นเสีย หรือสั่งให้เทศมนตรีทั้งคนะหรือเทศมนตรีผู้ใดออกจากตำแหน่ง เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยเช่นนั้น กะชวงมหาตไทยจะสั่งให้มีการสอบสวนก่อนก็ได้

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

บทที่ 2

คณะเทศมนตรี

มาตรา 35 ให้คณะเทศมนตรีประกอบด้วยนายกเทศมนตรีหนึ่งนาย และเทศมนตรีอื่น ๆ มีจำนวนตามที่

กำหนดไว้ในมาตรา 65 มาตรา 68 และมาตรา 71 แล้วแต่กรณี

มาตรา 36 พายได้บังคับมาตรา 37 ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดแต่งตั้งนายกเทศมนตรี และเทศมนตรีด้วยความเห็นชอบของสภา

มาตรา 37 นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีมีจำนวนไม่ต่ำกว่าหนึ่งให้เลือกจากสมาชิก

ให้ถือว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายที่จะเลือกเทศมนตรีที่เหลือนอกหนึ่ง หรือเพียงบางคนจากผู้ที่มีใช่เป็นสมาชิก ในเมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นว่าผู้นั้นมีความรู้ความชำนาญ เป็นพิเศษที่จะนำมาใช้เป็นประโยชน์ในตำแหน่งได้ แต่ผู้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

เทศมนตรีผู้มีได้เป็นสมาชิก ย่อมมีสิทธิไปประชุมและแสดงความเห็นในสภาได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน และไม่อาจเป็นประธานในที่ประชุมสภา

มาตรา 38 ในการบริหารการเทศบาลตามกฎหมาย ให้นายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้าดำเนินการทั้งปวงของเทศบาล และเทศมนตรีทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันในการบริหารการเทศบาล

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีไม่สามารถปฏิบัติกรได้ ให้ตั้งเทศมนตรีผู้หนึ่งทำการแทน

มาตรา 39 ให้เทศมนตรีมีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และเพื่อการนี้ให้เป็นพนักงานปกครองหรือตำรวจตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่อำนาจหน้าที่ซึ่งเกี่ยวกับความผิดอาญาให้คงมีเฉพาะเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมิได้หยุ่ นะ ที่ซึ่งพึงใช้อำนาจและหน้าที่นั้น

มาตรา 40 ถ้าในเขตเทศบาลใดไม่มีพนักงานสอบสวนประจำอยู่ ให้เทศมนตรีมีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศ

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

บัญญัติ และเพื่อประโยชน์แห่งการนั้น มีอำนาจที่จะเรียกตัวผู้ต้องหาและพยานมาบันทึกถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบได้

ในการเปรียบเทียบคดีตามความในวรรคก่อน ให้นำบทบัญญัติมาตรา 38 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชามาบังคับโดยอนุโลม และเมื่อได้เปรียบเทียบคดีได้แล้ว ให้ส่งบันทึกการเปรียบเทียบพร้อมด้วยสำนวนไปยังพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแห่งเขตท้องที่ซึ่งเทศบาลนั้นได้ตั้งอยู่โดยมิชักช้า เพื่อให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชามาตรา 142 วรรคท้าย

มาตรา 41 เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 แล้ว ในการส่งเสริมสวัสดิภาพแห่งท้องถิ่น และช่วยเหลือราชการแห่งรัฐ ให้เทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่หย่างเดียวกับอำนาจหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน บันดาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ หรือกฎหมายอื่น

อำนาจหน้าที่ดังกล่าวในวรรคก่อน คณะเทศมนตรีจะมอบหมายแก่พนักงานเทศบาลผู้หนึ่งผู้ใดก็ได้ การมอบหมายนั้น

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลแล้ว ก็ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเทศมนตรี

มาตรา 42 เทศมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อ

(1) สภาเทศบาลซึ่งเทศมนตรีเข้ารับหน้าที่สิ้นสุดลง

(2) นายกเทศมนตรีต้องออกจากตำแหน่ง

ในกรณีทั้งสองนี้ ให้คณะเทศมนตรีที่ออกนั้นหยุดในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไป จนกว่าคณะเทศมนตรีที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

(3) กระทรวงมหาดไทยสั่งให้คณะเทศมนตรีออกจากตำแหน่งทั้งคณะตามมาตรา 34 หรือมาตรา 61 ในกรณีเช่นนี้ข้าหลวงประจำจังหวัดอาจตั้งเจ้าพนักงานมีจำนวนเท่าจำนวนเทศมนตรีที่ต้องออกให้เป็นคณะเทศมนตรี เพื่อดำเนินกิจการของเทศบาลเป็นการชั่วคราวไปก่อนได้

มาตรา 43 นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 42 แล้ว ความเป็นเทศมนตรีจะสิ้นสุดลงเฉพาะตัวเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

(3) ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครเลือกตั้ง หรือต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

(4) ไม่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตเทศบาล

(5) มีส่วนได้เสียเป็นผลประโยชน์โดยตรงหรือทางอ้อมในการรับเหมาทำการ หรือในกิจการของเทศบาล

(6) กระชวงมหาดไทยสั่งให้ออกจากตำแหน่งตามมาตรา 34 หรือมาตรา 61

มาตรา 44 เมื่อคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีต้องหาว่าปฏิบัติการณ์ฝ่าฝืน ต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลย ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นว่าจะให้คงอยู่ในตำแหน่งในระหว่างพิจารณาสอบสวน จะเป็นการเสียหายแก่ท้องถิ่น ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจที่จะสั่งพักคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีได้ ไม่เกินหนึ่งเดือน แล้วให้รับรายงานไปกระชวงมหาดไทยเพื่อพิจารณา รัฐมนตรีว่าการกระชวงมหาดไทยอาจสั่งขีตเวลาออกไปอีกได้ ไม่เกินสามเดือน คณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีที่ถูกข้าหลวงประจำจังหวัดสั่งพักนั้นอาจอุธรณ์คำสั่งของข้าหลวงประจำจังหวัดได้ แต่

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

ต้องยื่นอรรถนัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันขายคำสั่ง และให้ยื่น
ต่อข้าหลวงประจำจังหวัด เพื่อรับนำส่งไปกระทรวงมหาดไทย
โดยด่วน

ในกรณีที่สำนักงานเทศมนตรีหรือเทศมนตรี ข้าหลวง
ประจำจังหวัดอาจตั้งเจ้าพนักงานให้เป็นนายกเทศมนตรีและ
เทศมนตรีอื่นเท่ากับจำนวนเทศมนตรีที่ถูกสั่งพักเพื่อดำเนิน
กิจการของเทศบาลเป็นการชั่วคราวไปก่อนได้

มาตรา 45 ให้เทศบาลมีพนักงานประจำอยู่ในบังคับบัญชา
ของนายกเทศมนตรี

มาตรา 46 ให้เทศมนตรีและพนักงานประจำเป็นพนักงาน
เทศบาล

ระเบียบพนักงานเทศบาลให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 47 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ถือว่า พนักงานเทศบาล
มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามความหมายแห่งกฎหมายลักษณะ
อาญา

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

ส่วนที่ 3

การคลังและทรัพย์สินของเทศบาล

มาตรา 48 งบประมาณประจำปีของเทศบาลต้องตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติ ถ้าเทศบัญญัติออกไม่ทันปีใหม่ ให้ใช้เทศบัญญัติงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลาง

ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งอนุญาตไว้ตามงบประมาณปรากฏว่าไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปีก็ดี หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปี สำหรับกิจการใหม่อันมิได้กล่าวไว้ในงบประมาณประจำปีนั้นก็ดี ก็ให้ตราขึ้นเป็นเทศบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

มาตรา 49 พายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (1) ภาษีอากรและจังกอบตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (2) ค่าทำเนียมและค่าปรับ ตามแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้
- (3) รายได้จากทรัพย์สินต่าง ๆ ของเทศบาล
- (4) รายได้จากการสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

(5) เงินกู้ตามแต่จะมีพระราชบัญญัติกำหนดไว้ หรือ
เงินกู้จากองค์การต่าง ๆ ซึ่งเทศบาลได้รับอนุญาตจากกระทรวง
มหาดไทย

(6) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(7) เงินที่มีผู้อุทิศให้เป็นการกุศลเพื่อสาธารณะ
ประโยชน์

(8) เงินรายได้อื่นใดซึ่งมีกฎหมายอนุญาตไว้

มาตรา 50 เทศพาณิชย์ของเทศบาลจะทำได้ก็แต่โดยตรา
ขึ้นเป็นเทศบัญญัติ

มาตรา 51 รายจ่ายของเทศบาล แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

(1) เงินเดือนให้แก่พนักงานเทศบาล

(2) ค่าใช้สอยสำหรับดำเนินกิจการ โดยปรกติของ
เทศบาล ค่าบ่วยการของพนักงานเทศบาล และค่าเบี้ยประชุม
ของกัมการ

(3) การจร เช่น การก่อสร้างและการลงทุน

(4) กิจการอื่นใดซึ่งมีกฎหมายอนุญาตไว้

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

มาตรา 52 ห้ามมิให้เทศบาลจ่ายเงินเดือนหรือเงินอื่นใด
ทำนองเงินเดือนให้แก่สมาชิกสภาเทศบาล

มาตรา 53 ระเบียบการคลังรวมตลอดถึงวิธีการงบประมาณ การรักษาสถาปัตยกรรม การตรวจเงิน การจัดหาพัสดุ และการจ้างเหมาของเทศบาล ให้เป็นไปตามระเบียบของ
กระทรวงมหาดไทย

ส่วนที่ 4

เทศบัญญัติ

มาตรา 54 เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัด
หรือแย้งต่อบทกฎหมายในกรณีต่อไปนี้

(1) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ
เทศบาลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(2) ในกรณีที่มีบทกฎหมายบัญญัติไว้ให้เทศบาลตรา
เทศบัญญัติ หรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติ

ในเทศบัญญัตินั้น จะกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดเทศบัญญัติ
ไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดเกินกว่าห้าสิบบาท และให้
ถือว่าเป็นความผิดตามลหุโทษ

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

ถ้าผู้กระทำผิดเทศบัญญัติไม่ชำระค่าปรับภายในสามสิบวัน นับแต่วันคำตัดสินถึงที่สุด ให้ยึดทรัพย์สินของผู้นั้นใช้แทน ค่าปรับ หรือมิฉะนั้นจะบังคับให้ผู้กระทำผิดทำงานโยธาแทน ตามกำหนดวัน ซึ่งคำนวณโดยอัตราค่าแรงรายวันในท้องถิ่น อันเทศบาลได้กำหนดไว้ โดยเทศบัญญัติเป็นครั้งคราวก็ได้ แต่ห้ามมิให้บังคับให้ทำงานโยธาเกินกว่ากำหนดสองเดือน

มาตรา 55 บันดาเทศบัญญัติทั้งหลายจะตราขึ้นได้แต่ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลและโดยอนุมัติ ของข้าหลวงประจำจังหวัด

มาตรา 56 เมื่อสภาเทศบาลได้ร่างเทศบัญญัติขึ้นสำหรััด แล้ว ในกรณีแห่งเทศบาลตำบล ให้ประธานสภาแนะนำเสนอ นายอำเภอเพื่อรับเสนอต่อไปยังข้าหลวงประจำจังหวัด ใน กรณีแห่งเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร ให้ประธานสภาเสนอ ไปยังข้าหลวงประจำจังหวัด ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดเห็น ชอบด้วยก็ให้ลงชื่อในเทศบัญัตินั้นพวยในเวลาอันสมควร

นอกจากที่ได้มีกำหนดหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น เทศบัญญัติ นั้นให้ใช้บังคับได้เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงาน เทศบาลและที่ชุมนุมชนในท้องถิ่นแล้วเจ็ดวัน เว้นแต่ใน

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

กรณีฉุกเฉิน ถ้าได้มีความระบุมไว้ใบเทศบัญญัติให้ใช้บังคับทันที ก็ให้ใช้บังคับในวันที่ได้ประกาศนั้น

มาตรา 57 ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยร่างเทศบัญญัติที่ออกคั้นร่างนั้นแก่สภาเทศบาลเพื่อพิจารณาใหม่ หรือเสนอร่างนั้นต่อกระทรวงมหาดไทย พายในเวลาสามสิบวัน เมื่อกระทรวงมหาดไทยเห็นชอบด้วยแล้ว ก็ให้ส่งไปยังข้าหลวงประจำจังหวัดลงชื่อในเทศบัญญัตินั้น

ถ้ากระทรวงมหาดไทยไม่เห็นชอบด้วยร่างเทศบัญญัตินั้น ก็ให้เทศบัญญัตินั้นเป็นอันระงับไป แต่กระทรวงมหาดไทยต้องชี้แจงเหตุผลพายในเวลาอันสมควร

มาตรา 58 ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาเทศบาลให้ทันทั่วที่ไม่ได้ คณะเทศมนตรี้อาตออกเทศบัญญัติชั่วคราวได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากนายอำเภอในกรณีแห่งเทศบาลตำบลหรือข้าหลวงประจำจังหวัด ในกรณีแห่งเทศบาลเมือง และเทศบาลนคร เทศบัญญัติชั่วคราวนั้น เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลและที่ชุมนุมชนในที่ถ้งกันแล้ว ให้ใช้บังคับได้

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

ในคราวประชุมสภาต่อไป ให้นำเทศบัญญัติชั่วคราวนั้น
เสนอต่อสภาเพื่ออนุมัติ ถ้าสภาอนุมัติแล้ว เทศบัญญัติ
ชั่วคราวนั้นก็เป็เทศบัญญัติต่อไป ถ้าสภาไม่อนุมัติ เทศบัญญัติ
ชั่วคราวนั้นก็เป็อันตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงกิจการที่ได้
เป็ไปในช่วงที่ใช้เทศบัญญัติชั่วคราวนั้น

คำอนุมัติและไม่อนุมัติของ สภาที่กล่าวนี้ให้ทำ เป็เทศ
บัญญัติ

ส่วนที่ 5

การควบคุมเทศบาล

มาตรา 59 ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้น ให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในการนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแนะนำตักเตือนเทศบาล และมีอำนาจตรวจสอบกิจการตลอดจนเรียกรายงาน เอกสาร หรือสถิติใดๆ จากเทศบาลได้

ให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ช่วยข้าหลวงประจำจังหวัดควบคุมดูแลเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น ทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแนะนำตักเตือนเทศบาลตำบล และมีอำนาจตรวจสอบ

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

กิจการตลอดจนเรียกรายงาน เอกสาร หรือสถิติใด ๆ จาก
เทศบาลตำบลได้ แล้วรายงานข้าหลวงประจำจังหวัด

มาตรา 60 เมื่อนายอำเภอในกรณีแห่งเทศบาลตำบล
หรือข้าหลวงประจำจังหวัด ในกรณีแห่งเทศบาลเมืองและ
เทศบาลนคร เห็นว่าคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ใดปฏิบัติ
การของเทศบาลไปในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่เทศบาล
และนายอำเภอหรือข้าหลวงประจำจังหวัด แล้วแต่กรณีได้
ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม นายอำเภอหรือ
ข้าหลวงประจำจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอน
หรือระงับการปฏิบัติของคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีนั้นไว้
ก่อนได้ แล้วให้รับรายงานกระทรวงมหาดไทยภายในกำหนด
สิบห้าวัน เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็น
สมควร

คำสั่งของกระทรวงมหาดไทยตามความในวรรคก่อนไม่กระทบ
ถึงสิทธิของบุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต

มาตรา 61 ในกรณีที่ข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นว่า คณะ
เทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ใด ปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบ
เรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตาม

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

หรือปดัตติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ก็อาคเสนอความเห็น
ต่อกระทรวงมหาดไทย เมื่อกระทรวงมหาดไทยได้สอบสวนจน
เป็นที่พอใจแล้ว ก็มีอำนาจที่จะสั่งให้เทศมนตรีทั้งคนหรือ
เทศมนตรีผู้ใดออกจากตำแหน่งก็ได้

มาตรา 62 กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจที่จะยุบสภาเทศบาล
เพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งสมาชิกมาใหม่ ใน คำสั่งยุบสภา
เทศบาลเช่นนี้ต้องแสดงเหตุผลและมีกำหนดให้เลือกตั้งสมาชิก
ใหม่ภายในเก้าสิบวัน

มาตรา 63 ในเมื่อเห็นจำเป็นที่จะให้เทศบาลใด หยุดใน
• ความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทยโดยตรง ก็ให้ทำได้
โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เทศบาลใดหยุดในความควบคุม
ดูแลของกระทรวงมหาดไทยตามความในวรรคก่อน บันดาอำนาจ
และหน้าที่ของนายอำเภอหรือข้าหลวงประจำจังหวัดอันเกี่ยว
กับเทศบาลนั้นให้เป็น อำนาจหน้าที่ของรัถมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย หรือผู้ที่รัถมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
มอบหมาย

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

มาตรา 64 เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมดูแลเทศบาลทั่วไป ให้คณะรัฐมนตรีตั้งกัมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานโดยตำแหน่ง และผู้แทนกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการหนึ่งคน และบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคน ให้กัมการคณะนี้มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลทั่วไป ให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย

หมวด 2

เทศบาลตำบล

มาตรา 65 ให้สภาตำบลมีสมาชิกสิบสองคน และมีคณะเทศมนตรีประกอบด้วยนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีอื่นอีกสองคน

มาตรา 66 พายได้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่จำต้องกระทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) บำรุงทางบกและทางน้ำ

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

(3) รักษาความสะอาดของถนนและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ

(4) จัดการป้องกันและระงับโรคติดต่อ

(5) จัดการให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม ชั้นประถม

(6) จัดให้มีบึงจัยสำหรับการดับเพลิง

(7) หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

มาตรา 67 พายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลนอาจจัดทำการใด ๆ พายในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

(1) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา ตลาด โรงฆ่าสัตว์ ทำเลียบเรือ ท่าข้าม สุสาน และขาปนาศถาน

(2) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(3) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้

(4) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(5) เทศพานิช

(6) กิจการอื่นใดทำนองที่ได้กล่าวแล้ว

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

หมวด 3

เทศบาลเมือง

มาตรา 68 ให้สภาเมืองมีสมาชิกสิบสี่คน และมีคณะเทศมนตรีประกอบด้วย นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีอื่นอีกอย่างน้อยสองคน ห้าถึงสามคน

มาตรา 69 พายได้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองมีหน้าที่จะต้องกระทำในเขตเทศบาลซึ่งกิจการดังต่อไปนี้

- (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 66
- (2) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (3) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- (5) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (6) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ
- (7) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

มาตรา 70 พายได้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองอาจจัดทำกิจการใด ๆ พายในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

25 กุมภาพันธ์ 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 12

(1) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม สุสาน และ
 ฌาปนสถาน

(2) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(3) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก

(4) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล

(5) ให้มีปัจจัยสำหรับการสาธารณูปการ

(6) กิจการหย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

(7) ตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา

(8) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา

(9) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ

(10) เทศพาณิชย์

(11) กิจการอื่นใดทำนองที่ได้กล่าวแล้ว

หมวด 4

เทศบาลนคร

มาตรา 71 ให้สภานครมีสมาชิกสี่สิบแปดคน และมี
 คณะเทศมนตรีประกอบด้วยนายกเทศมนตรีและเทศมนตรี
 อื่นอีกอย่างน้อยสองคน อย่างมากที่สุดคน

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2486

มาตรา 72 พายไต่บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลนครมีหน้าที่จำต้องกระทำภายในเขตเทศบาลซึ่งกิจการดังต่อไปนี้

- (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 69
- (2) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
- (3) การสุขาภิบาลทั่วไป

มาตรา 73 เทศบาลนครอาจจัดทำกิจการอื่น ๆ ตามมาตรา 70 ได้

หมวด 5

สหะการ

มาตรา 74 ถ้ามีกิจการบางประเภทซึ่งแต่ลำพังเทศบาลเดียวไม่สามารถจะทำได้ ก็ให้จัดตั้ง องค์การขึ้นเป็นพิเศษสำหรับกิจการนั้น ๆ มีสภาพเป็นทบวงการเมือง เรียกว่า สหะการ โดยมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วยผู้แทนของบ้านตาสหะการซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

การตั้งสหะการจะทำได้ก็แต่โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งจะได้กำหนดชื่อ ระเบียบการ และอำนาจหน้าที่ไว้ด้วย

มาตรา 75 สหะการอาจได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และอาจกู้เงินได้พายไต่บังคับกับมาตรา 49 (5)

หมวด 6

บทเฉพาะกาล

มาตรา 76 ท้องถิ่นใด ซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลภายหลังวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้กระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งบุคคลผู้มีคุณสมบัติและวิริยะฐานะตามที่กำหนดไว้ในกติกะช่วงให้เป็นสมาชิกแห่งสภาเทศบาลนั้นในขณะเป็นผู้เริ่มการ

เมื่อครบกำหนดสองปีนับแต่วันที่สภาได้มีการประชุมกันครั้งแรกให้สภาประกอบด้วยสมาชิกสองประเภท ประเภทที่หนึ่ง ได้แก่ผู้ที่ราษฎรเลือกตั้งมีจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด และประเภทที่สอง ได้แก่ผู้ที่กระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งมีจำนวนอีกกึ่งหนึ่ง และเมื่อพ้นกำหนดสิบปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้สภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งแต่ประเภทเดียว

มาตรา 77 การหยุดในตำแหน่ง การเข้ารับหน้าที่ และการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพของสมาชิกประเภทที่สอง ให้นับบทบัญญัติแห่งมาตรา 14 มาตรา 15 และมาตรา 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ตอนที่ 12 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 25 กุมภาพันธ์ 2286

มาตรา 78 พายได้บังคับกับมาตรา 17 ให้สมาชิกแห่งสภาเทศบาลที่ได้จัดตั้งหยุดแล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนครบกำหนดออกตามวาระ

ให้กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งสมาชิกประเภทที่สองสมทบให้ครบจำนวนตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ สมาชิกประเภทที่สองนี้ให้คงอยู่ในตำแหน่งจนครบกำหนดออกตามวาระของสมาชิกดังกล่าวในวีก่อน

หมวด 7

การรักษาราชบัญญัติ

มาตรา 79 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกติกะชวงเพื่อปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

กติกะชวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ .

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี